

RÓMAI LEVÉL II/2. KAZETTA

**A Derek Prince Ministries,
Amely hirdeti Isten ihletett Igéjét
A föld végső határáig,
Hogy elérje és tanítsa azokat, akikhez még nem jutott el az Ige.**

Derek Prince a világ egyik legelismertebb bibliatanítója napjainkban. Feleségével Ruth-szal az egész világon utazik, és megosztja másokkal Isten Igéjéről kapott látását. Imádkozik a betegekért, és beszél a világ eseményeivel kapcsolatos próféta látásairól, az Ige fényében. Rádióműsorai a világ népességének feléhez eljutnak fordításokban, hallhatók például oroszul, spanyolul és kínaiul. Derek Prince több mint harminc könyvnek a szerzője, amelyeket csaknem negyven nyelvre lefordítottak. A "Global Outreach Program" keretében könyveket és kazettákat küld keresztény vezetőknek a harmadik világ országaiba, a kommunista országokba és a Távols-Keletre. Itt a Derek Prince Ministries.

Ez a második alkalom abból a négyből, amelyet arra szántunk, hogy áttanulmányozzuk a Római levél 9., 10. és 11. fejezetét. Ezek a fejezetek az egész Biblia legfontosabb és legnehezebben érthető fejezetei közé tartoznak. Ha valóban művelt ember akarsz lenni intellektuálisan, akkor csak tanulmányozd a Római levelet. És mire mesteri szinten fogod érteni, akkor is művelt ember leszel, ha semmi mást nem tudsz. Mielőtt prédikátor lettem, hivatásos filozófus voltam, és nekem az a véleményem, hogy a Római levél az intellektuális igazság legkiemelkedőbb prezentációja, amelyet a világ valaha is megismerhetett. Megértéséhez szükségünk van a teljes szívünkre, elménkre és a Szent Szellem kijelentésére. Az első alkalommal azzal a kérdéssel foglalkoztunk, hogy Isten választása határozza meg, ki tartozik az ő népéhez. Emlékezték: beszéltem a szuverenitásról és a választásról. Azt hiszem, még egyszer elmondom a szuverenitásról megfogalmazott meghatározásomat. A szuverenitás azt jelenti, hogy Isten azt tesz, amit akar, amikor akarja és ahogyan akarja, és senkitől nem kér ehhez engedélyt. És jobban tesszük, ha elfogadjuk ezt a tényt, mert nincs más választásunk. Tehát Isten választása határozza meg, ki tartozik az ő népéhez. A történet Ábrahámmal kezdődik. Ábrahámnak volt két fia: Izmael és Izsák, Isten elutasította Izmaelt, és Izsákot választotta. Izsáknak volt két ikerfia: Ézsau és Jákob. Még mielőtt megszülettek és tehettek volna bármi jót vagy rosszat, Isten elutasította Ézsaut és kiválasztotta Jákobot. Isten továbbra is így cselekszik. Utána mérlegeltük az „Izrael” szó használatát az Újszövetségben, és elmondtam nektek a személyes következtetésemet, miután hosszú időn keresztül tanulmányoztam ezt a kérdést. Az Újszövetségben az „Izrael” szó sehol sem szerepel az „egyház” szinonimájaként. Izrael és az egyház két különálló fogalom. „Izrael” azonban nagyon sok alkalommal az egyház előtípusa. Sok minden, ami Izraellel megtörtént, amint Pál mondja az 1Korinthus 10-ben, a mi figyelmeztetésünkre lett megírva, hogy mi ne kövessük el ugyanazokat a hibákat, amiket Izrael elkövetett.

Tehát hadd foglaljam össze még egyszer a következtetéseimet, aztán továbbmegyünk. Az „Izrael” az Újszövetségben soha nem szerepel az egyház megnevezéseként. Izrael az Izrael, az egyház pedig az egyház. Véleményem szerint a két fogalom összekeverése zűrzavarhoz vezet. Ugyanakkor Izrael az egész Bibliában az egyház egyik előtípusa. Ami Izraellel megtörtént, nagyon fontos tanulságokat hordoz a számunkra, mai keresztények számára. Az egyházban körülbelül 16 évszázada fennáll az az elmélet, vagy teológia, hogy mivel Izrael annyira lázadó és engedetlen volt, és mivel nagy mértékben felelősek voltak az Úr Jézus

keresztre feszítéséért, de higgyétek el nekem, nem kizárólag ők a felelősek, ezért az elmélet szerint Isten elvetette Izraelt, és a helyére állította az egyházat. Ez az elmélet ma nagyon népszerű, és sokan terjesztik. Szeretném leszögezni, hogy én, személyesen, ezt nem fogadom el. Szeretnék felsorolni három okot, amiért ezt nem fogadom el. Hadd fogalmazzam meg ismét az elméletet: Isten véglegesen és örökre elvetette Izraelt mint népet, és hogy a helyére kiválasztotta és beállította az egyházat, és hogy Isten minden kötelezettségvállalása, szövetsége és ígérete, amelyet Izraelnek tett, a továbbiakban már nem érvényes. Ez ennek a teológiának a lényege. Elmondok három okot, amiért én, személyesen nem tudom elfogadni, aztán ti majd eldöntitek, hogy egyetértetek-e az érveléssel. Először is: ez megfosztja az Írást a megbízhatóságától, mert a Biblia nagyon sok, egyértelmű kijelentést tartalmaz, amelyben Isten elmondja, mit fog tenni, amely ezek szerint soha nem fog beteljesülni, ha Isten véglegesen és mindörökre elvetette Izraelt. Más szavakkal: a Biblia többé már nem számít megbízható könyvnek. Számomra ez egy rendkívül komoly ellenérv minden ilyen jellegű teológiával vagy elmélettel szemben. Gyorsan szeretnék végigmenni néhány igehelyen, és még legalább tíz további igehelyet meg tudnék jelölni, amely egyértelműen kijelenti Isten Izraellel kapcsolatos céljait és terveit, és szeretném, ha ti magatok mérlegelnétek, hogy mindezek beteljesülhetnek-e, ha Isten véglegesen elvetette Izraelt. Ézsaiás könyve 11. rész az első hely, hallgassátok meg figyelmesen, aztán döntsétek el ti magatok. Ézsaiás 11., 11-12. vers. *„És lesz ama napon: az Úr másodszor nyújtja ki kezét, hogy népe maradékát megvegye, amely megmaradt Asszíriától, Egyiptomtól, Pátrosztól, Szerecsenországtól, Elámtól, Sinártól, Hamáthtól és a tenger szigeteitől. És zászlót emel a pogányok előtt, és összegyűjti Izrael elszéledt fiait, és Júdának szétszórt leányait egybegyűjti a földnek négy szárnyáról.”* Ezek a szavak Izrael babilóniai fogsága előtt íródtak. De már akkor, mielőtt megtörtént volna, Ézsaiás megjövendölte, hogy lesz egy második összegyűjtés. Nem **az** összegyűjtésről beszél, Babilon után, hanem egy második összegyűjtésről. A Biblia nagyon sok helyen megemlíti azt a tényt, hogy voltak zsidók, akik a babiloni fogság után nem tértek vissza, és ők szintén annak a bizonyítékai, hogy Isten ebben a jövendölésben nem arra gondolt, hogy ők visszatérnek, ugyanakkor minden kijelentés pontosan beteljesült ebben az évszázadban, Isten újból összegyűjtötte a zsidókat, ami azt jelenti, hogy Isten továbbra is foglalkozik Izraellel mint nemzettel. Aztán nézzük meg Jeremiás könyvének 30. fejezetét, 3. vers. Azt hiszem, hogy azok, akik jól ismerik Jeremiás könyvét, egyetértenek velem abban, hogy nem nagyon volt tekintettel Izrael érzékenységére. Nemigen volt még egy próféta, aki annyi időt eltöltött volna azzal, hogy Izrael fejére olvassa mindazokat a gonoszságokat, amelyeket elkövettek, és egészen biztosan nem volt részrehajló Izrael mellett. De ezt mondja a 30. rész 3. versében: *„Mert íme, eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és visszahozom az én népemet, az Izraelt és Júdát, azt mondja az Úr, és visszahozom őket arra a földre, amelyet az ő atyáiknak adtam, és bírni fogják azt.”* Csak egyetlen olyan föld van, amely megfelel annak a feltételnek, hogy Isten adta Izrael és Júda ősatyáinak. Isten azt mondja, hogy visszaviszi őket és ők birtokolni fogják azt a földet. A babiloni fogság után soha nem birtokolták azt a földet. Mindig csak lakói voltak annak a földnek, amely valamelyik pogány birodalomhoz tartozott, míg végül elűzték őket onnan a rómaiak, Krisztus után 70-ben. Ebben az időszakban nincs semmi, ami megfelelne ezeknek a szavaknak. Minden, ami itt meg van írva, napjainkban teljesült be, illetve most zajlik a beteljesülése. Én, aki már csaknem 75 éves vagyok, a szemtanúja voltam ezeknek az eseményeknek. Ott voltam a helyszínen, Jeruzsálemben, amikor Izrael állam létrejött. Szemtanúja voltam egy csodának, a modern történelemben. Tehát higgyétek el nekem, hogy ez nagyon valóságos. De nem ez a legfontosabb ok. A legfontosabb ok az, hogy Isten ezt mondta ígéjében. Aztán Jeremiás 31., 10. vers. *„Halljátok meg az Úrnak szavát, ti nemzetek, vagyis a pogányok, akik nem Izrael, a gójok, és hirdessétek a távoli partmenti vidékeknek, vagy a szárazföldeknek, a partmenti vidékek az óceánok melletti területekre vonatkoznak, tehát Észak-Amerika egy partmenti vidék, és hirdessétek a távoli partmenti*

vidékeknek, és ezt mondjátok: Aki elszórta az Izraelt, az gyűjti őt össze, és megőrzi, mint a pásztor a maga nyáját.” Ez is napjainkban van beteljesülőben. Abban a kiváltságban lehetett részem, hogy körülbelül húsz országban hirdethettem Isten üzenetét: Halljátok, nemzetek! Az Úr, aki szétszórta Izraelt, összegyűjti őt. És elmondom nekik, amikor hirdetem nekik az üzenetet: ma teljesedik be ez az ige a szemetek előtt. És elmondom nektek is: ma teljesedik be ez az ige a szemetek előtt. Aztán Jeremiás 31., 35-37. vers. „Ezt mondja az Úr, aki adta a napot, hogy világítson nappal, aki törvényt szabott a holdnak és a csillagoknak, hogy világítsanak éjjel, aki felháborítja a tengert és annak habjai zúgnak, Seregek Ura az ő neve. Ha eltűnik ez a megszabott rend előlem, ez a megszabott rend a nap, a hold és a csillagok és a tenger, azt mondja az Úr, az Izraelnek magva is megszakad, hogy soha énelőttem nép ne legyen. Ezt mondja az Úr: ha megmérhetik az egeket ott fenn, és itt alant kifürkészhetik a föld fundamentumait, én is megutálom Izraelnek minden magvát, mindazokért, amiket cselekedtek, azt mondja az Úr.” Egyszerűen kijelenti, hogy mindaddig, amíg kimegyünk a szabadba, felnézünk az égre, és látjuk a napot, a holdat és a csillagokat a saját, Isten által kijelölt rendjük szerint, mindaddig, amíg megállhatunk a tenger partján és megnézhetjük a hullámokat, akkor ezekből a tényekből tudhatjuk, hogy Izrael továbbra is nemzetnek számít Isten előtt, akikkel Isten foglalkozik. Most továbblépünk egy másik prófétához, nem, egy pillanat, van még egy prófécia Jeremiás 32-ben, 37-től 42-ig. Jeremiás 32., 37-42. Ez kifejezetten Izraelre vonatkozik. „Ímé, én összegyűjtöm őket mindazokról a földekről, amelyekre kiűztem őket haragomban, felgerjedésemben és nagy bosszankodásomban, és visszahozom őket erre a helyre, vagyis a prófécia Izrael földjére vonatkozik, és lakni hagyom őket bátorságban. És népemmé lesznek, én pedig nekik Isteniük leszek. És adok nekik egy szívet és egy utat, hogy mindenkor engem féljenek, hogy jó dolguk legyen nekik és fiaiknak őutánuk. És örökkévaló szövetséget kötök velük, hogy nem fordulok el tőlük és a velük való jótéteménytől, és az én félelmemet adom az ő szívébe, hogy el ne távozzanak tőlem. És örvendezek bennük, ha jót tehetnek velük, és biztosan beplántálhatom őket a földbe, teljes szívvel és teljes lélekkel.” Ha Isten tesz valamit teljes szívvel és teljes lélekkel, akkor senki sem tudja megváltoztatni azt, ami történni fog. És figyeljétek meg az utolsó verset, a 42. verset. Mert ezt mondja az Úr: Amiként ráhoztam erre a népre mind a nagy veszedelmet, úgy hozom rájuk mindazt a jót, amiket róluk megmondtam.” Az, hogy Isten nyomorúságot hozott Izraelre, történelmi tény. Minden fel van jegyezve a történelem lapjain, nem valaki kitalálta, nem valami szellemi dolog, hanem nagyon is valóságos és tényszerű, és Isten ezt mondja: Amint rájuk hoztam a nyomorúságot, úgy fogok jót hozni rájuk. Ez nem valami szellemi, meditációs jelenség, hanem történelmi tény. Abban az izgalmas időben élünk, amikor láthatjuk, hogy Isten megteszi azt, amit előre megmondott. Most lapozzunk Ezékiel prófétához, 20. rész, elolvassuk a 40-től a 44. versig. Ezékiel 20:40-44. „Mert az én szent hegyemen, Izraelnek magas hegyén, ezt mondja az Úr Isten, csak egyetlen olyan hely van, amely megfelel ennek a leírásnak, ott fog szolgálni nekem Izrael egész háza együtt azon a földön, ott kedvelem őket, ott kívánom meg a ti áldozataitokat és ajándékaitoknak első zsengejét mindenben, amit nekem szenteltek. Kedves illatban kedvellek titeket, amikor kihozlak titeket a népek közül, és egybegyűjtelek titeket a tartományokból, amelyekben elszéledtetek, és megszenteltem benneteket a pogányok szemei előtt. Isten ezt mondja: az én nevem megdicsőíttetik abban a szentségben, amelyet demonstrálok azzal, amit veletek teszek. És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor beviszlek titeket Izrael földjére, arra a földre, amelyért felemeltem kezem, hogy adom azt a ti atyáitoknak. És megemlékeztek útaitokról és minden cselekedetekről, amellyel magatokat megfertőztettétek, és megutáljátok magatokat minden gonoszságért, amelyeket cselekedtetek. Figyeljétek meg, hogy Isten nem próbálja jelentéktelennek feltüntetni az elkövetett gonoszságokat, hanem inkább kihangsúlyozza azokat. Aztán így folytatja: És megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor cselekszem veletek az én nevemért, és nem a ti gonosz utaitok és romlott cselekedeteitek szerint, ó, Izrael háza,

ezt mondja az Úr Isten. Az Úr nagyon világosan fogalmaz: nem érdemlitek meg, azért teszem, hogy az én nevem megdicsőüljön és hogy bebizonyítsam a saját hűségemet. Aztán az Ezékiel 36-ban, a 22. verstől. Ez olyan, mint Izrael történetének összefoglalása, ami az elmúlt 50 évben történt. Kicsit több, mint 50 év. Ennekáért mondjad Izrael házának: Ezt mondja az Úr Isten: Nem tiérettetek cselekszem, Izrael háza, hanem az én szent nevemért, amelyet ti megfertőztettetek a pogányok között, akik közé mentetek. Isten újra meg újra kihangsúlyozza: nem érdemeltétek meg, semmi jogotok sincs rá, de én megteszem, mert elköteleztem magam, hogy megteszem, és szemléltetni akarom a nemzetek előtt, ki vagyok, mert én hűséges vagyok hozzátok. Azt hiszem, nagyon kell örülnünk annak, hogy Isten nem emlékezik meg minden romlott tettünkről. Egyetértetek? Hányan mernétek bátran megállni az Úr előtt, ha nem ezt mondaná: nem emlékezem meg azokról a rossz dolgokról, amelyeket elkövettél? Ez egy nagyon fontos alapelv, mert nekünk ugyanolyan szükségünk van rá, mint Izraelnek. És megszentelem az én nagy nevemet, amely megfertőztetett a pogányok között, amelyet ti fertőztettetek meg köztük, és megtudják a pogányok, hogy én vagyok az Úr, ezt mondja az Úr Isten, amikor megszentelem magamat rajtuk az ő szemük láttára. Ez Isten bizonyágtétele minden nemzetnek. És felveszlek titeket a pogányok közül, és egybegyűjtelek titeket minden tartományból, és beviszlek titeket a földetekre. Kié ez a föld? A saját földetek. Miért az övék? Azért, mert Isten nekik adta. És felveszlek titeket a pogányok közül, és egybegyűjtelek titeket minden tartományból, és beviszlek titeket a földetekre. Utána hintek rátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok minden tisztátalanságotoktól, és minden bálványaitoktól megtisztítlak titeket. Figyeljétek meg, mit mond Isten: újból összegyűjtelek titeket, amikor még tisztátalanok vagytok. Sok ember azt mondja, hogy ahhoz, hogy Isten újból összegyűjthesse Izraelt, először is meg kell térniük, aztán Isten majd visszaviszi őket. De Isten ezt mondja: nem így fogom csinálni. Először visszaviszem őket, aztán foglalkozom majd velük, hogy megtérjenek. És adok nektek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok nektek hússzívet. Nem hiszem, hogy Isten valaha is azt mondta volna bármely másik nemzetnek, hogy nekik kőszívük van. Ilyet szerintem nem találtok az igében. De ezt mondja Izraelnek: nektek kőszívetek van. Mi ez a kőszív? Olyan szív, amely nem képes reagálni Isten Szellemére. Képtelen arra, hogy reagáljon. Ez Isten ítéleteként szállt rájuk. 27. vers: És az én szellememet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolataimban járjatok és az én törvényemet megőrizzétek és betöltsétek. Izraelnek fel kell fedeznie azt, amire mi már rájöttünk: csak akkor járhatunk Isten törvényeiben, ha ő a saját Szellemét helyezi belénk. Emlékszem, amikor konfirmáltam az anglikán egyházban 15 éves koromban, sok jót tettem, sok jó fogadalmat elmondtam, és ezt nagyon komolyan is gondoltam hat hónapig. De nem működött, mert Isten nem helyezte belém az ő Szellemét. Körülbelül tíz évvel később Isten adta nekem az ő szellemét, és én akkor elkezdtem megtenni mindazt a jót, amit 15 évvel korábban megígértem. Értitek? Ránk pontosan azok az alapelvek vonatkoznak, mint Izraelre. Menjünk tovább. És az én szellememet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolataimban járjatok és az én törvényemet megőrizzétek és betöltsétek. És laktok azon a földön, amelyet adtam atyáitoknak, látjátok, megint az az egyetlen föld, amely megfelel az igében szereplő leírásnak, és lesztek nékem népem, és én leszek nektek Istenetek. Figyeljétek meg, mi a végső célja annak, hogy Isten foglalkozik Izraellel, röviden össze lehet foglalni: és lesztek nékem népem, és én leszek nektek Istenetek. És Isten tudja, hogyan lehet ezt véghezvinni. Bizonyos értelemben Isten különleges felelősséget vállalt, amikor a zsidó emberekkel foglalkozik. És amióta ezt megértettem, nagyon örülök annak, hogy ezt a felelősséget Isten vállalta. Egy pillanatra keressük meg Ámós könyvét. 9. fejezet, 14. és 15. vers. Hadd mutassak rá arra, hogy Ámós a másik olyan próféta, aki nem sok jót mondott Izraelről. Kilenc fejezeten keresztül vádolja és ostromozza a zsidókat, és ha reménytelennek látod is a helyzetüket, az utolsó két versben váratlanul megjelenik a fény a reménytelenség viharos éjszakájában. Isten ezt mondja Ámós 9:14-15-ben: És hazahozom a fogságból az én

*népemet, az Izraelt, és felépítik az elpusztult városokat és lakoznak bennük, szőlőket plántálnak és isszák azok borát, és kerteket csinálnak és eszik azoknak gyümölcsét. Szeretném megismételni, hogy én szemtanúja voltam mindezeknek az eseményeknek, amikor bekövetkeztek, a saját szememmel láttam. Újjáépítették a városokat. Legalább kilenc bibliai települést újjáépítettek az elmúlt 50 év során Izraelben. Az egyik ezek közül, amelyik nagyon közel van hozzánk, Giló. Ez egy nagy város Jeruzsálem közelében. Minden egyes alkalommal, amikor a hátsó ablakon kinézünk, Gilót látjuk. És minden egyes alkalommal, amikor Gileádot látom, ezt mondom: ez meg van írva Ámós könyvének 9.részében, a 14. versben. Ezenkívül kerteket létesítettek, mindig mezőgazdasági nép voltak. Aztán helyreállították a szőlőművelést, amely teljesen megszűnt a muzulmán uralom alatt, mert a muzulmánok nem isznak alkoholt. Ez a három kijelentés pontosan beteljesült a saját szemem láttára. Miért kellene más magyarázatot keresnem, amikor ez annyira nyilvánvaló? Isten azért tette, mert előre megmondta, hogy ezt fogja tenni. Aztán így folytatja: *És elplántálom őket az ő földjükbe... Kinek a földjébe?, Az ő földjükbe, és nem szaggattatnak ki többé az ő földjükből, amelyet adtam nekik, azt mondja az Úr, a te Istened.**

Tehát azt mondom nektek Izrael jelenlegi helyreállításáról, hogy soha többé nem fogják újból elveszíteni a földjüket. Nem azért mondom ezt, mintha nem sorakoztak volna fel ellenük hatalmas erők, de igen, Izrael létrejötté óta leselkednek ellenük. Izrael létének minden egyes napja kész csoda. És ez a csoda mindaddig folytatódni fog, amíg Isten beteljesíti az ő szavát. Soha nem volt a földnek olyan területe, vagy a történelemnek olyan szakasza, amelyről a szakértők olyan sokszor tévedtek, mint éppen a Közel-Kelet, Izrael földje, és ez a század. Tehát engem nem igazán érdekelnek a szakértők, meghallgatom, amit mondanak, de ha olyasmit mondanak, ami ellentétes azzal, amit Isten mond, akkor Istennek hiszek. Aztán még egy szakasz Zakariás könyvének 14. részéből, amely különösen valóságos a számomra. Nem tudok emellett hosszan elidőzni, de leírja annak a földrajzi helynek a helyzetét, ahol egy évig éltem. Ez egy konkrét hely az Olajfák hegyén. Azért voltam ott, mert egy brit katonai kórházban szolgáltam, amely ennek a helynek a legfontosabb épületében működött. Minden alkalommal, amikor ezt elolvasom, a képzeletemben megjelennek ezek a helyek. Nincs a földön még egy olyan hely, amely megfelelne ennek a leírásnak, amely a Zakariás 14-ben szerepel. Ezek az események vagy ott történnek meg, ahol Isten mondja, vagy egyáltalán nem történnek meg, mert nincs alternatíva. Zakariás 14., a 2. versről az 5. versig olvassuk. *Mert minden népet ütközetre gyűjtök Jeruzsálemhez, és megszállják a várost, és kirabolják a házakat, megszeplősítik az asszonyokat, és a város fele számkivetésbe megy, de a nép maradéka nem gyomláztat ki a városból. Higgyétek el nekem, ez egy nagyon súlyos helyzet lesz. Akkor eljön az Úr, és harcol azok ellen a népek ellen, amint harcolt azon a napon, a harcnapján. És azon a napon az Olajfák hegyére veti lábait, amely szemben van Jeruzsálemmel napkelet felől, és az Olajfák hegye közepén ketté válik, kelet felé és nyugat felé, igen nagy völgygé, és a hegynek fele észak felé, fele pedig dél felé szakad.* Ahol én laktam, ott van egy kicsi hegygerinc a hegyen, az egyik fele északon, a másik délen, ez a hegygerinc pontosan a jeruzsálemi templomtól keletre fekszik. Ez egy földrengéses terület. 1925-ben volt egy kisebb földrengés, amely megroppantotta annak az épületnek a tornyát, amelyben laktam, azóta senki sem mehet fel a toronyba, mert veszélyes. Ez egy tökéletes leírás egy adott helyről, amely egyetlen más helyre sem illik rá. Vagy ott fog megtörténni, ahol Isten mondta, vagy egyáltalán nem fog megtörténni. Aztán az 5. vers végén kezdődik a csúcspont. *Bizony eljön az Úr, az én Istenem, és minden szent vele.* Ez a legvilágosabb leírása annak a módnak és helynek, ahova és ahogyan az Úr Jézus visszatér. Ahonnan felment a mennybe, az Olajfák hegyéről, és ahova eljöttek az angyalok és ezt mondták a tanítványoknak: az a Jézus, aki felvétetett tőletek a mennybe, ugyanúgy fog eljönni, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe. Felhőkkel ment el, felhőkben fog visszajönni, az Olajfák hegyéről emelkedett fel, és az

Olajfák hegyére fog visszatérni. Miért kell egy ilyen egyszerű dolgot bonyolulttá tenni? Ez a filozófusok dolga, tudom, mert én is filozófus voltam, és ez volt a dolgom. Bonyolulttá kellett tennem az egyszerű dolgokat. De a prédikátoroknak nem ez a feladatuk, és nem is szabad ezt tennünk.

Szerepel itt a „szó szerint” kifejezés. Ez azt jelenti, hogy Isten szó szerint ezeket a dolgokat fogja megtenni? Véleményem szerint a válasz igen, mert ő szó szerint meg fogja tenni ezeket a dolgokat. De ha valaki elkezd megkérdőjelezni azt, hogy az ige szó szerint igaz, akkor ezen az alapon a Biblia minden szava megkérdőjelezhetővé válik. Mert akkor nem fogsz megállni az Izraelre vonatkozó kijelentéseknél, hanem: „Te hiszed, hogy Jézus valóban borrá változtatta a vizet?” Ugyan, mi haszna lett volna ennek? Egy baptista biztosan így tiltakozna. „Valóban hiszed, hogy Jézus szó szerint jóllakott 5000 embert öt kenyérral és két hallal?” Nem, nem hiszem, hogy szó szerint jóllakatta őket, de ez azt jelenti, hogy nagyon éhesek voltak szellemileg. Ha valakit szellemileg jól tartunk, az nem oldja meg a testi éhség problémáját. Értitek, mit mondok? Aztán a kérdező még tovább megy. „Te valóban elhiszed, hogy Jézus szó szerint feltámadt a halálból?” Mármint testileg? Van egy olyan püspök az anglikán egyházban, aki tagadja és valami trükknek nevezi Jézus feltámadását. Félelmetes abba belegondolni, hogy az anglikán egyháznak az egyik püspöke mondja ezt. De a Biblia tanítása teljesen egyértelmű: ha valaki nem hisz Jézus feltámadásában, az nem üdvözülhet. Az ördög azt teszi, hogy apránként, mindig csak egy kicsit lefarag valamit az igazságból. Nem azzal kezdi, hogy kétségbe von egy alapvető igazságot Jézusról, hanem valahol máshol kezdi ki az igazságot. De a végeredmény a Biblia megbízhatóságának megkérdőjelezése lesz. Én úgy becülöm, hogy a mai egyháznak szinte minden teológusa és szolgálója, aki nem hisz Jézus feltámadásában, Izrael helyreállításában sem hisz. Ez a két kérdés csaknem elválaszthatatlan egymástól.

Az a második ok, amiért én nem tudom elfogadni ezt az elméletet Izrael félreállításáról, hogy ez megkérdőjelezi Isten hűségét. Felolvasok még egy szakaszt a „The Living Bible” bibliafordításból. Jeremiás könyve 33. rész, a 24. verstől. Azért olvasom ebből a fordításból, mert ez különösen eleven. *„Hallottad, mint mond ez a nép? Az Úr azt a két nemzetséget, amelyet kiválasztott, elvetette, és az én népemet megutálták és azt mondják, hogy Izrael nem érdemli meg, hogy nemzetnek tekintsék. De az Úr így válaszol: Soha többé nem utasítom el az én népemet. Ahogyan nem változtatom meg a nappal és éjszaka törvényét, vagy a föld és az ég törvényét, ugyanúgy soha nem hagyom el a zsidókat, vagy Dávidot, az én szolgálómat, és nem változtatom meg tervemet, hogy gyermeke egy napon uralkodni fog Ábrahám, Izsák és Jákob leszármazottain, hanem helyreállítom jólétüket és megkegyelmezek nekik.”* Pontosan ráillik a mai korra, mert ma sokan valóban azt állítják, hogy Izraelt már nem lehet nemzetnek tekinteni, mert megfeszítették az Urat, és ez a végüket jelenti. Vegyétek észre, hogy a Biblia előretekint és mindent lát Isten teleszkópos távcsövével és pontosan megmondja, hogy ezer évvel később mi fog történni. És van még egy okom arra, hogy ne fogadjam el ezt az elméletet: ez az elmélet aláássa az egyház biztonságát. Ha Isten képes arra, hogy lecserélje Izraelt az összes kijelentésének fényében, az összes megkötött szövetség és kötelezettségvállalás után, akkor az egyházat ugyanígy félreállíthatja. Mi a garancia arra, hogy az egyházat nem fogja valami másra lecserélni? Ha elhinném azt, hogy Isten lecserélte másra Izraelt, akkor állandóan nézegetnék hátrafelé, hogy lássam, kire fog minket lecserélni. Mert testvéreim, ha mérlegelitek, melyik csoport volt kevésbé hűtlen: Izrael vagy az egyház, hát, nagyon nehéz lenne eldönteni. Hadd olvassam fel még Jézus néhány szavát, amelyet két gyülekezetnek mondott a Jelenések könyvének 3. részében. Jelenések könyve 3. rész, az első három vers. *„A szárdísi gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az, akinél az Isten hét szelleme és a hét csillag van: Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott*

vagy. *Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halódóban vannak, mert nem találtam cselekedeteidet teljesnek az én Istenem előtt. Emlékezzél tehát vissza, hogyan kaptad és hallottad: tartsd meg azt és térj meg! Ha tehát nem ébredsz fel, eljövök, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában jövök el hozzád.*” Nekem úgy tűnik, hogy ez nem különbözik attól, amit az Úr olyan sokszor elmondott Izraelnek. Szerintem pontosan ugyanazt mondja. Aztán a gyülekezetnek küldött utolsó üzenetben, a Laodiceai gyülekezetről van szó. Jelenések könyve 3. rész, 14. versétől a 16. versig. *„A laodiceai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az Ámen, a hű és igaz tanú, az Isten teremtésének kezdete: Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem meleg. Bár hideg volnál, vagy meleg! Ezért, mivel langyos vagy, és sem meleg, sem pedig hideg, kiköplek a számból.*” Ez aztán világos beszéd! Alkalmazható ez az egyház bizonyos részeire? Vannak olyan csoportok az egyházban, amelyek sem nem melegek, sem pedig nem hidegek? Hányan gondoljátok, hogy nem vagytok ilyenek? Tehát hadd foglaljam össze röviden a három okot, amiért nem tudom elfogadni azt, amit helyettesítési teológiának szoktak nevezni. Először: ez kétségbe vonja az Írások hitelességét. Másodszor: kétségbe vonja Isten hűségét. És harmadszor: aláássa az egyház biztonságát.

Most szeretnék továbbmenni és visszatérni az Újszövetséghez, és szeretnék rámutatni arra, hogy mindazok a fenntartások, amelyek az emberekben Izraellel szemben élnek, az egyházra ugyanúgy vonatkozik. Isten pontosan úgy bánik az egyházzal, vagyis veled és velem, mint ahogyan Izraellel bánt. Isten nem azért tesz bármit is, mert olyan jók vagyunk, vagy olyan sok érdemünk van, hanem a saját szuverén döntése miatt. Hadd ismétljem meg azt, amit tegnap este mondtam: elsősorban nem azért vagy keresztény, mert Krisztus mellett döntöttél, hanem elsősorban azért vagy keresztény, mert Krisztus kiválasztott téged. És ha Krisztus nem választ ki téged, akkor soha nem lettél volna képes arra, hogy őt válaszd. Mindennek az eredete Isten akarata, Isten szuverenitása és Isten választása, és ez ugyanúgy igaz az egyházra nézve, mint Izraelre nézve. A helyzet az, hogy amikor azt tanulmányozzuk, hogy Isten hogy bánt Izraellel, akkor csodálatos leckéket tanulhatunk meg arról, hogy Isten hogy bánik velünk. Hadd olvassak fel néhány igehelyet az Újszövetségből, hogy lássátok, miről beszélek. 1Péter, 1. fejezet, az első két vers. *„Péter, Jézus Krisztus apostola, Pontus, Galácia, Kappadócia, Ázsia és Bitinia szórványában élő jövevényeknek, Péter Krisztusban hívő zsidóknak ír, ez nem derül ki ebből a fordításból, de a „letelepedett jövevények” kifejezés helyén a görögben a „diaszpóra” szó szerepel, nem tudom, ismeritek-e a „diaszpóra” kifejezést, ezt az Izrael földjétől távol élő zsidókra alkalmazták, tehát érdekes tény, hogy ezt a levelet, amelyet Péter minden kereszténynek írt, elsősorban zsidó hívőknek címezte. Ezt mondja ezekről az emberekről az első vers végén: akik ki vannak választva az Atya Isten eleve elrendelése szerint.* Tehát miért vagyunk hívők? Azért, mert Isten kiválasztott minket. Miért választott minket? Azért, mert eleve ismert minket. Előre ismert valamennyiünket. Ha egyszer sikerült megértened ezt a tényt, akkor a bizonytalanságérzeted elkezdi megszűnni. Már nem kell olyan keményen próbálkoznod, csak hinned kell. El kell fogadnod azt a tényt, hogy Isten kiválasztott téged. Nem én választottam saját magamat, hanem Isten választott engem. Miért választott ki engem? Az eleve elrendelés alapján. Más szavakkal: Isten az örökkévalóságtól kezdve tudta, mit tud kezdeni velem. Isten az örökkévalóságtól kezdve tudta, mit tud kezdeni mindegyikünkkel. Micsoda megkönnyebbülés! Nem az erőfeszítéseid, nem a küszködéseid számítanak, hanem amint Pál mondja, ezt már elolvastuk: nem azé, aki akarja, nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené. Számomra olyan nagy öröm, hogy elmondhatom ezt a jó hírt az egyháznak, mert ma a legtöbb keresztény, akivel találkozom, teljesen szem elől tévesztette ezt az igazságot.

Azért vagy keresztény, mert Isten kiválasztott téged. Amikor kiválasztott téged, már tudta, mit tud kezdeni veled. Tehát ne panaszkodj az alkalmatlanságaid miatt, mert Isten mindent tud

rólad. És bizonyos értelemben pont ezért választott ki téged. Mert Isten a világ gyengéit, a tehetetleneket és alkalmatlanokat választotta, hogy bennük szemléltesse hatalmát. Nem az a legnagyobb problémád, hogy nem vagy elég jó, hanem az, hogy talán túlságosan is jó vagy. Folytassuk Péter kijelentésével: „Az Atya Isten eleve elrendelése szerint, a Szellem megszentelő munkája által.” Amikor tehát Isten kiválasztott téged, az ő Szelleme azonnal elkezdett rajtad dolgozni. A legtöbben tisztában voltunk ezzel, amikor elkezdődött. Ugye? Szeretném ezt röviden illusztrálni. Amikor a brit hadseregben szolgáltam, elkezdtem tanulmányozni a Bibliát, de nem voltam hívő. A tábori lelkész, mivel látta, hogy minden nap olvasom a Bibliát, megkért, hogy pünkösdkor olvassam fel a szentleckét. Mindig nagyon büszke voltam arra, ahogyan angolul tudok olvasni, tanulmányoztam Shakespeare-t stb., tehát úgy gondoltam, most megmutathatom nekik, hogyan is kell ezt valójában felolvasni. Tehát elolvastam, gyakoroltam a kiejtést, a hangsúlyozást, de amikor elkezdtem a felolvasást, egyszerre légszomjamban támadt. Nem tudtam elolvasni három mondat... három szót úgy, hogy ne kapkodjak levegő után. Nem értettem, mi történik velem, de nagyon megalázó volt. Tudjátok, mi volt ez? A Szent Szellem. Ezt mondták nekem: te most újjászülettél?, mire ezt feleltem: Nem tudtam, hogyan kell újjászületni. Nem tudtam, hogyan kell újjászületni, meg sem tudtam próbálni. De Isten cselekedett, miért? Mert kiválasztott engem, azért.

Folytassuk: „a Szellem megszentelő munkája által az engedelmességre és a Jézus Krisztus vérével való meghintésre.” Tehát a Szent Szellem elvezet titeket oda, ahol találkozhattok Jézus Krisztussal és engedelmességetek neki. Ezt tette velem is. Felolvastam a szentleckét, aztán az éjszaka közepén a kaszárnyában találkoztam Jézus Krisztussal, július végén. De Isten Szelleme már formált engem, és elvitt Jézushoz. És a Szent Szellem által engedelmességetek és alárendeltem magam neki. És akkor meghintett engem az ő vérével. Értitek, ugye, ő nem hinti vérével az engedetlenekre. El kell jutnotok az engedelmesség helyére, mielőtt meghintene titeket a vérével. És ha elhagyjátok az engedelmesség helyét, akkor a vért is elveszítitek. Jézus nem hinti vérével az engedetlenekre. Megértettétek ezt az üzenetet? Nagyon fontos. Ha a világosságban járunk, amint ő maga a világosság, akkor Jézus folyamatosan megtisztít minket bűneinktől. Ha kiléptek a fényből, az engedetlenségbe, akkor csak egyetlen megoldás létezik. Vissza kell térni a fénybe.

Most nézzünk meg egy másik igehelyet. Róma 8:29-30. Rólunk szólva ezt mondja: „Mert akiket eleve kiválasztott, azokról eleve el is rendelte, hogy hasonlóká legyenek Fia képéhez, hogy ő legyen az elsőszülött sok testvér között. Akikről pedig ezt eleve elrendelte, azokat el is hívta, és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.” Hol kezdődik ez a folyamat? Ott kezdődik, amint Péter mondja, hogy Isten eleve ismert minket. És mivel Isten eleve ismert, kiválasztott minket. Figyeljétek: még a teremtés előtt kiválasztott minket. Még mielőtt a Föld létrejött volna, Isten kiválasztott téged és engem. És miután kiválasztott, el is rendelt minket. Vagyis megtervezte életünk menetét. Mindez az örökkévalóságban történt meg. Sokkal azelőtt, hogy Izrael népe létezett volna, sokkal azelőtt, hogy az egyház létezett volna, Isten már előre ismert minket, kiválasztott minket és előre elrendelt minket. Szeretném ezt személyesen megfogalmazva mondani. Így: Isten előre ismert engem, kiválasztott engem, előre elrendelt engem. Most vegyetek egy mély levegőt és lazítsatok. Helyes. Nem kell annyira aggódni. Isten a kezében tartja a helyzetet. Ő kiválasztott minket, és nem fogja meggondolni magát. A történelemben minden esemény Isten céljainak kimunkálását szolgálja. Előre elrendelt téged. Sokszor elmondom az embereknek: nem véletlenül létezel, nem kell kutatódnod, mi fog történni veled. Részbe vagy Isten örökkévaló tervének. Ez igaz az egyházra nézve, de ugyanígy Izraelre is vonatkozik. Ha figyelmen kívül hagyjuk ezt az igazságot Izrael kapcsán, akkor az egyház tekintetében sem tudjuk fenntartani, és mi fogjuk elveszíteni, nem Izrael.

Rendben. Tehát miután három dolgot megtett: előre ismert, kiválasztott és előre elrendelt, utána elhívott. Ez minden ember életében egy létfontosságú pillanat, amikor Isten elhív téged. Én semmit sem tudtam az evangélium ezzel kapcsolatos doktrinális igazságáról. Én csak egy filozófus voltam. De amikor ez megtörtént velem, valami azt súgta nekem, hogy jobban teszem, ha most válaszolok, mert különben ő soha többé nem szólít meg engem. És én válaszoltam. Hála Istennek! Válaszoltam. Annyira világos volt nekem, hogy ez az a pillanat, amikor a sorsom eldőlt. Nem tudtam, mi fog történni, de azt tudtam, hogy ez az én nagy lehetőségem. Hála legyen Istennek az ő irgalmáért, hogy megragadhattam. Tehát miután Isten elhívott minket és mi válaszoltunk, ő megigazít minket. Felment minket minden bűnünk alól. A megigazítás azt jelenti, hogy nem vagyunk bűnösök. A mennyei legfelsőbb bíróság meghozta rólad határozatát: nem bűnös. Lefolytatták a tárgyalást egy súlyos bűnvádi ügyben, amelyben az ítélet kivégzés lett volna. Ott ültél idegesen a tárgyalóteremben, várva az ítéletet. Nem bűnös. A keresztények már nem értik, mit jelent a megigazulás. Nem azt jelenti, hogy minden tőlem telhetőt megteszek, hanem azt, hogy Isten felöltöztet minket Krisztus igazságának palástjába. Amikor Isten átadja nekünk az üdvösség ruháját, akkor odaad még valamit. Tudjátok, mi ez? Az igazság palástja. Ezt jelenti a megigazulás. Azt is mondtam, hogy a megigazulás azt jelenti, hogy olyan ártatlan vagyok, mintha soha nem vétkeztem volna. Nem megszolgáltad, és én sem szolgáltam meg. Az erőfeszítéseink és a vallásosságunk semmit sem használ, emiatt nem fogunk megigazulni. Azért történt meg, mert Isten így döntött. Elmondhatom nektek: én már eljutottam oda, hogy bízom Istenben, hogy ő megfelelően fog dönteni. Jobban bízom benne, mint magamban. Én már sok buta döntést hoztam életem során, de Isten még egyszer sem döntött rosszul. Megbízatsz benne. Vegyél még egy mély levegőt, lazíts, aztán engedd ki. Bízatsz benne. Ő megbízható. Ez az üzenet, és az egyház elveszítette ezt az üzenetet, részben azért, mert nem megfelelő a hozzáállásunk Izraelhez.

Miután megigazultál, Isten meg is dicsóít téged. Nincs idő arra, hogy ezzel foglalkozzunk, valójában az első alkalommal már foglalkoztunk vele. De a megdicsőülés azt jelenti, hogy Jézussal együtt ülsz a trónon. Ő nem egyszerűen életre keltett minket, Efézus 2:4-6, nem egyszerűen feltámasztott minket, hanem mit tett még ezután? Ki tudja megmondani? Trónra ültetett minket. Fontos ez a múlt idő. Testileg a Baptista Konferenciaközpontban ülsz, de szellemileg a trónon ülsz Krisztussal. Érted? Amikor ezekről a fogalmakról beszélünk, úgy értem, nevetséges arra gondolni, hogy mi ezt megszolgáltuk, vagy megérdemeltük, vagy hogy elég jók vagyunk, csak azért kaptuk meg, mert Isten úgy döntött, hogy nekünk adja. A legjobb, amit tehetsz, hogy megköszönöd. Te mit gondolsz? Hajlandó vagy köszönetet mondani? Ha köszönetet mondunk Istennek, az a hit legtisztább kifejeződése. Ha semmi más nem tudsz tenni, mint Jónás a cet gyomrában, ő sem tehetett semmit, de amikor elkezdett hálát adni Istennek, akkor a bálna kénytelen volt kivetni őt. Vannak, akik sok millió köszönettel tartoznak Istennek. Hasznos dolog elkezdni leróni ezt a tartozást. De ezt hittel kell tenni. Hinned kell abban, amit Isten tett.

Rendben. Következik egy másik csodálatos ige. 2Timóteus 1., 9. vers. 2Timóteus 1:9. Lélegzetelállító ige. Azt szoktam mondani, hogy ha soha nem lepődsz meg a Biblián, akkor valójában még el sem olvastad. Ez egy meghökkentő könyv. Rendben, 2Timóteus 1:9. Isten, mondja az előző vers. „Mert ő szabadított meg minket, és ő hívott el szent hívással, nem a mi cselekedeteink szerint, nem annak az alapján, amit mi tettünk, hanem a saját végzése és kegyelme szerint, amelyet még az idők kezdete előtt Krisztus Jézusban adott nekünk.” Egy másik fordítás szerint: az örökkévalóságtól kezdve. Tehát Isten megállapította számunkra az ő végzését és kegyelmét, még az idők kezdete előtt. Az életed forгатókönyvét még az

örökkévalóságban írták. Neked csak el kell játszanod a saját szerepedet. Aztán az 1Thessalonika 5:23-24 is egy olyan igevers, amelyet Ruth-szal rendszeresen elmondunk. *„Maga a békesség Istene pedig szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg szellemeteket, lelketeket és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi urunk Jézus Krisztus eljövetelére.”* Talán azt gondolod, hogy ezt a saját erőfeszítéssel is elérheted? Aztán ezt mondja: *„Hú az, aki elhív erre titeket, és ő meg is cselekszi azt.”* Mire kell támaszkodnunk? Isten hűségére. Nem a saját erőfeszítéseinkre, nem a saját igazságunkra, nem a vallásosságunkra. Micsoda kijelentés! Lélegzetelállító. Akár egy hetet is eltölthetsz úgy, hogy elmélkedsz ezen igazság felett, és akkor még csak el sem kezdted megérinteni azt a valóságot, amelyet képvisel. De látjátok, ha az egyház figyelmen kívül hagyja a Római levél 9., 10. és 11. részét, annak az egyház a vesztese. Nem Izrael. Izraelért Isten viseli a felelősséget. De mi elveszítjük örökségünk jelentős részét.

Most egy kicsit visszalépünk. Keressük meg a Római levél 9. részét egy pillanatra. Róma 9., 14. és 15. vers. *„Mit mondjunk tehát? Igazságtalan az Isten? Szó sincs róla. Hiszen így szól Mózeshez: Könyörülni fogok azon, akin könyörülök, és irgalmas leszek ahhoz, akihez irgalmas vagyok.”* Tehát Isten igazsága már el van döntve. Rendíthetetlenül áll, nem tudod megváltoztatni egyetlen apró részletét sem. Ha igazságot akarsz, megkaphatod. Egyszer hallottam, amikor valaki ezt mondta: Én csak igazságot kérek. Ezt gondoltam magamban: Istenem, vigyázz, nehogy megkapja azt, amit kér. Ha igazságot akarsz, megkaphatod. Isten igazságos. Van egy mércéje, amivel méri az igazságot. Az igazság azt jelenti, hogy tökéletesen meg kell ütni a mértéket, egy hajszálnyival sem térhetsz el Isten igazságának ettől a szintjétől, ha igazságot akarsz. Egyikünk sem engedheti meg magának, hogy igazságot kérjen.

Róma 6., 23. vers, hányan emlékeztek rá? *„Mert a bűn zsoldja a halál.”* A zsold az, amiért megszolgáltál. Akarod a zsoldodat? Isten nem fogja visszatartani. Nyújtsd ki a kezdet, és meg fogod kapni a bűn zsoldját, ami a halál. A másik lehetőség Isten ingyenes ajándéka, az örök élet. Ezt nem lehet megszolgáltatni, nem lehet kiérdemelni. El kell döntened, mit akarsz: a zsoldodat, vagy Isten ajándékát. Aztán Pál hivatkozik a fáraó példájára. Lapozzunk vissza a Római levél 9. részéhez, 16. vers: *„Ezért tehát nem azé, aki akarja és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené. Mert így szól az Írás a fáraóhoz:”* Ez a Mózes 2. könyvében szerepel. *„Éppen arra rendeltelek, hogy megmutassam rajtad hatalmamot, és hogy hirdessék nevemet az egész földön. Ezért tehát akin akar, megkönyörül, akit pedig akar, megkeményít.”* Talán ezt mondod: ez nem igazságos. Isten igazságot szolgáltat neked, ha te ezt akarod. De ha irgalmat akarsz, akkor ne azt kérd, ami méltányos. Isten ajándéka mindent meghalad, ami ezen a földön van.

Mindenki tudja... először is hadd mutassam meg a Példabeszédek 16. rész 4. versét, ez egy csodálatos igevers. Példabeszédek 16:4. *„Mindent teremtett az Úr az ő maga céljára, az istentelent is a büntetésnek napjára.”* Meglehetősen profán kijelentés, hogy még a gonoszoknak is megvan a helyük Isten tervében. Talán a fáraó erre a legjobb példa. Isten ezt mondja: Azért támasztottalak téged, hogy megmutassam rajtad mindenkinek az én hatalmamot, a te gonoszságodban. Mindenki tudja, hogy Isten megkeményítette a fáraó szívét. De a legtöbb ember nem tanulmányozta át az egész feljegyzést. Én gondosan áttanulmányoztam, és ezt megtaláljátok a vázlatunk 12. oldalán. Először is a fáraó keményítette meg a saját szívét, hét alkalommal, mielőtt Isten bármit is tett volna. Aztán az Úr keményítette meg egyszer a fáraó szívét, aztán a fáraó még kétszer megkeményítette a saját szívét. Aztán az Úr további hat alkalommal megkeményítette a fáraó szívét. Isten csak azután keményítette meg a fáraó szívét, miután a fáraó ezt saját maga hét alkalommal

megtetten. Isten ezt mondja: ha te ilyen makacs vagy, akkor lássuk, mennyire tudlak én makaccsá tenni téged. Mert szemléltetni akarom benned az én hatalmammat. Az ige két szóval jellemzi a fáraó szívét: kemény és nehéz. A kemény szerintem a makacsságra vonatkozik, a nehéz pedig arra, hogy érzéketlen volt. Tehát Isten gyakran megengedi, hogy a gonoszok végigmenjenek a saját útjukon, hogy beteljesítsék Isten céljait. Ez rendkívül fontos. Talán ezt kérdezitek: vajon miért engedi meg a szerető Isten, hogy a gonoszok a saját útjukon továbbmenjenek? Isten felhasználja őket, hogy szemléltesse a saját hatalmát. Még a gonoszok is Istent szolgálják.

Nagyon nehéz ezt megérteni, mert látjuk azt a sok jogtalanságot, amit a gonoszok elkövetnek ezen a Földön, és ezt gondoljuk: Hogy engedheti meg ezt Isten? A válasz a következő: Isten mindenről tud, ő a kezében tartja a helyzetet. Még a gonoszok is az ő céljait szolgálják. Az 1Mózes 15-ben, 16. vers, Isten megígérte Ábrahámnak, hogy neki adja Kánaán földjét. De ezt mondja: még nem. Csak négy nemzedékkal később adom neked. Aztán elmagyarázza, miért. 16. vers. Ezt mondja: „*A negyedik generációban visszatérnek ide a leszármazottaid, mert az Emoreusok gonoszsága még nem teljes.*” Az Emoreusok már akkor is gonosz, bálványimádó, perverz nép volt. De Isten ezt mondja: az Emoreusok gonoszsága még nem teljes. Ha teljes lesz, akkor fogom a sarlómat, és learatom őket, és akkor az utódait elfoglalhatják ezt a földet.

Ha tehát megnézik a világ mai eseményeit, gondolatok erre. A világ gonosz, de még nem teljesedett be a gonoszsága. Mihelyt teljes lesz, Isten kibocsátja sarlóját és learatja a világot. Most lapozzunk vissza a Római levél 9. részéhez néhány pillanatra. Róma 9:16. vers, azt hiszem, itt tartunk, nem ezen már túl vagyunk. 19. vers. „*Azt mondd erre nekem: Akkor miért hibáztat mégis? Hiszen ki állhat ellen akaratának?*” Mellesleg: minden Isten céljainak beteljesülését szolgálja. Bizonyos értelemben senki sem tehet mást, mint amit Isten eltervezett a számára. Tehát ez volt a kérdés. Pál válasza egy kicsit csalódást kelt bizonyos emberekben. „*Ellenkezőleg. Ugyan ki vagy te, ember, hogy vitába szállsz az Istennel? Mondhatja-e alkotójának az alkotás: Miért formáltál engem ilyenre?*” Pál lényegében ezt mondja: Isten tudja, mit tesz, ne akarj neki utasításokat adni. És összehasonlítja az emberi életet... az Írás sok helyen fazekashoz hasonlítja Istent. Pál ezt mondja: Aki az edényt készíti, az dönti el, milyen legyen. Isten a fazekas.

Aztán ezt mondja a 21. versben: „*Nincs-e hatalma a fazekasnak az agyagon, hogy ugyanabból az agyagból az egyik edényt díszessé, a másikat pedig közönségessé formálja?*” Ezt nem tudjuk letagadni. „*Az Isten pedig nem haragját akarta-e megmutatni és hatalmát megláttatni, és nem ezért hordozta-e türelemmel a harag eszközeit, amelyek pusztulásra készültek?*” Amikor látod, hogy a gonoszok jólétben élnek, akkor gondolj Isten türelmére. Isten ezt azért viseli el, mert ez is az ő céljainak beteljesülését szolgálja. Gondolj Isten hosszútűrésére. Ez az egyik legmeglepőbb dolog valamennyiünk számára: Isten türelme. Milyen hosszú ideig képes elviselni a gonoszságot! De megteszi a kiválasztottak kedvéért. Ezzel a problémával valamennyiünknek szembe kell néznünk. Hogy engedheti meg Isten, hogy ilyen dolgok megtörténjenek? A válasz ez: Isten tudja, mit cselekszik. És amikor céljai megvalósulnak választottjaiban, akkor foglalkozik a gonoszokkal. Aztán ezt a csodálatos kijelentést olvashatjuk, amit szeretnék felolvasni. 23. vers. „*Vajon nem azért is, hogy megláttassa dicsőségének gazdagságát az irgalom eszközein, amelyeket dicsőségére készített, amilyenekké minket is elhívott, nemcsak a zsidók, hanem a pogányok közül is?*” A „The Living Bible” bibliafordítás ezt mondja: „*edények, amelyeket Isten készített, hogy beléjük töltse a saját dicsőségét*”. Ezek mi vagyunk. Azért alkotott minket, hogy a dicsőség edényei legyünk. Ha ezt kérdezed: Miért engedi meg ezt Isten az én életemben? A válasz ez: olyan edénnyé formál téged, amely képes befogadni az ő dicsőségét.

Gyorsan befejezzük ezt a fejezetet. A fejezet vége arról szól, hogy Isten kiterjeszti az ő irgalmát a zsidókra és a pogányokra. Nem csak a zsidókra, nem csak a pogányokra, hanem mindkét csoportra. Pál idéz két szakaszt Hóseástól, amelyekből kiderül, hogy Isten egy időre elutasítja Izraelt. Ezt mondja: *„Azt a népet, amely nem az én népem, hívom az én népemnek...”* Ezt nem szabad elfelejtenünk, mert Isten összegyűjti az ő népét arra a helyre, ahol ezt mondta nekik: Nem vagytok az én népem. Ott fogja nekik kijelenteni: Ti az én népem vagytok. Aztán a 27. versben Ézsaiás felkiált: *„Ha Izrael fiainak száma annyi volna, mint a tenger fövénye, akkor is csak a maradék üdvözülné.”* „A” maradék. Istennek van egy maradéka, akiket előre ismert és kiválasztott, és akikben beteljesíti akarátát. *„Mert az Úr teljes mértékben és gyorsan váltja valóra szavát a földön.”* A New International Version ezt mondja: Az Úr végrehajtja ítéletét, gyorsan és véglegesen. Aztán folytatja, és rámutat, hogy ha Isten nem hagyott volna Izraelben maradékot, akkor teljesen megsemmisültek és eltöröltettek volna. És azzal zárja be a fejezetet, hogy ezt mondja: „A zsidók, akik keresték, a törvény betartásával akarták megszerezni az igazságot, kudarcot vallottak, a pogányok viszont, akik semmit sem tudtak a törvényről, és nem is érdekelte őket a megigazulás lehetősége, elérték a megigazulást. Ez egy paradoxon. A zsidók kudarcot vallottak, mert elutasították a Messiást, azt a követ, amelyet Isten lerakott, hogy az legyen egyházának az alapja. Meglehetősen gyorsan végigfutottam a fejezet utolsó szakaszán, mert sokat kellett volna elmondanom rövid idő alatt. Bízom benne, hogy megértitek.

További tanulmányozás céljából javasoljuk még a „Felszabadító igazság Izrael és az egyház számára” és az „Utolsó szó a Közel-Kelet számára” című tanításokat. További információkért, valamint Derek Prince kazettáinak és könyveinek teljes listájáért vegye fel a kapcsolatot a Derek Prince Ministries legközelebbi irodájával.